

Smjer: Dizajn grafičkih proizvoda

SEMINARSKI RAD

IMPRESIONIZAM

Kolegij: likovno grafička kultura 2

Nositelj kolegija: Vanda Jurković, prof. Studentica: Sara Terman

Sadržaj

1.	. U\	/OD	1	
2	2. KULTURNI I POVIJESNI KONTEKST1			
3	. KA	ARAKTERISTIKE	2	
4	. GL	_AVNI PREDSTAVNICI	3	
	4.1.	Claude Monet	3	
	4.2.	Pierre-Auguste Renoir	4	
	4.3.	Edgar Degas	5	
	4.4.	Camille Pissarro	5	
	4.5.	Berthe Morisot	6	
	4.6.	Alfred Sisley	6	
	4.7.	Gustave Caillebotte	7	
	4.8.	Mary Cassatt	7	
5	. TE	HNIKE I STILOVI	8	
6	. UT	ΓJECAJ IMPRESIONIZMA NA DRUGE UMJETNIČKE POKRETE	9	
7	. IM	PRESIONIZAM U RAZLIČITIM REGIJAMA	. 10	
8	. IM	PRESIONIZAM U HRVATSKOJ	. 11	
9	. ZA	KLJUČAK	. 13	
11	Λ	ΙΙΤΕΡΔΤΙΙΡΔ	1/	

1. UVOD

Impresionizam, kao jedan od najutjecajnijih umjetničkih pokreta 19. stoljeća, donio je radikalne promjene u načinu na koji umjetnici pristupaju slikarstvu i percepciji svijeta oko sebe. Nastao je u Francuskoj, sredinom 1860-ih godina, najprije u slikarstvu, potom u književnosti, glazbi i filmu. Impresionizam je nastojao prikazati trenutne dojmove i efekte svjetla i boje, odbacujući konvencionalne metode i norme akademske umjetnosti. Umjetnici poput Claudea Moneta, Pierre-Auguste Renoira, Edgara Degasa i Camillea Pissarra eksperimentirali su s tehnikama i temama koje su bile revolucionarne za njihovo vrijeme. Naziv, koji je isprva bio podrugljiv, dobio je po slici Claudea Moneta "Impresija, izlazak sunca" iz 1873. godine. Grupa umjetnika koja je stajala iza ovog pravca uključivala je imena poput Moneta, Edgara Degasa, Augustea Renoira, Camille Pissarra i Berthe Morisot, među ostalima. Cilj ovog rada je istražiti ključne karakteristike impresionizma, njegov povijesni kontekst, te utjecaj koji je imao na razvoj modernih umjetničkih pravaca. Analizirat će se i glavna djela i umjetnici koji su oblikovali ovaj pokret, pružajući uvid u njihove inovativne pristupe i stilove.

2. KULTURNI I POVIJESNI KONTEKST

19. stoljeće bilo je doba velikih društvenih, političkih i tehnoloških promjena. Francuska je prolazila kroz turbulentna vremena, od Napoleonskih ratova, kroz Restauraciju, do Revolucije 1848. godine i uspostave Druge Francuske Republike. Ove političke promjene utjecale su na društvenu klimu i kulturni život, potičući promjene i inovacije. Industrijska revolucija, koja je započela krajem 18. stoljeća, dosegla je vrhunac u 19. stoljeću i značajno promijenila društveni pejzaž. Industrijalizacija je dovela do rasta gradova, razvoja željeznica i novih tehnologija koje su omogućile brži i lakši pristup različitim dijelovima zemlje i svijeta. Pariz je postao središte umjetničkog i intelektualnog života, privlačeći umjetnike, pisce i mislioce iz cijelog svijeta.

Unatoč industrijskom napretku, mnogi umjetnici osjećali su otuđenje i nostalgiju za prirodom. Impresionisti su posebno naglašavali slikanje na otvorenom, što im je omogućilo da direktno hvataju promjene svjetla i atmosfere. Ovaj pristup bio je u suprotnosti s tada dominantnom akademskom umjetnošću, koja je preferirala studiozni

rad i povijesne ili mitološke teme. Pariški salon, glavna izložba akademske umjetnosti, imao je stroge kriterije i često je odbacivao radove umjetnika koji su eksperimentirali s novim stilovima i tehnikama. Odbacivanje od strane Salona potaknulo je impresioniste da organiziraju vlastite izložbe, najpoznatija među njima je bila prva izložba impresionista 1874. godine u ateljeu fotografa Nadara. Ova izložba izazvala je podijeljene reakcije, ali je označila početak novog umjetničkog pokreta.

Kulturno, impresionizam je bio pod utjecajem nekoliko ključnih faktora. Jedan od njih bio je uspon srednje klase koja je počela imati značajniju ulogu u društvu. Nova buržoazija bila je zainteresirana za umjetnost koja odražava njihov svakodnevni život i iskustva, a ne za idealizirane i povijesne prizore. Također, impresionizam je bio pod utjecajem japanske umjetnosti, koja je postala popularna u Europi nakon otvaranja Japana za međunarodnu trgovinu 1854. Japanski drvorezi, sa svojim ravnim perspektivama, naglašenim linijama i upotrebom boje, inspirirali su mnoge impresioniste.

3. KARAKTERISTIKE

Jedna od najistaknutijih karakteristika impresionizma je naglasak na prikazu svjetlosti i njezinih promjena tijekom dana. Impresionisti su često slikali isti prizor u različitim uvjetima osvjetljenja kako bi prikazali kako se boje i sjene mijenjaju s promjenom svjetlosti. Claude Monet je, na primjer, poznat po seriji slika koje prikazuju Katedralu u Rouenu u različitim dijelovima dana i pod različitim uvjetima osvjetljenja. Umjetnici su koristili kratke, brze poteze kistom kako bi stvorili efekt treperave svjetlosti, što je omogućilo dinamičan i vibrantan izgled njihovih radova.

Upotreba boja također je bila ključna za impresioniste. Umjesto miješanja boja na paleti, umjetnici su nanosili čiste, nemiješane boje izravno na platno, dopuštajući oku promatrača da ih optički miješa iz određene udaljenosti. Ova tehnika, poznata kao "divizionizam" ili "pointilizam" u kasnijem razvoju, pridonijela je svježini i svjetlini impresionističkih slika. Upotreba komplementarnih boja za stvaranje sjena i dubine umjesto tradicionalne crne ili smeđe također je bila inovativna. Impresionisti su odbacili tradicionalne kompozicijske tehnike i često su koristili neobične kuteve i perspektive. Inspirirani fotografijom i japanskim drvorezima, koji su bili popularni u to vrijeme, umjetnici su eksperimentirali s kompozicijama koje su izgledale spontano i prirodno.

Uvođenje fragmenata i krojeva prizora, kao što je slučaj s Degasovim slikama plesačica i konjskih trka, pružilo je osjećaj neposrednosti i trenutnosti.

Tematski, impresionisti su se usredotočili na svakodnevne prizore i pejzaže, često prikazujući obične ljude u opuštenim, neformalnim situacijama. Za razliku od akademske umjetnosti koja je preferirala povijesne, mitološke i religijske teme, impresionisti su pronalazili ljepotu u običnim trenucima, kao što su šetnje u parku, piknici, koncerti i baleti. Umjetnici kao što su Pierre-Auguste Renoir i Edgar Degas često su prikazivali ljude u svakodnevnim aktivnostima, uhvativši spontanost i živost trenutka. Ovaj pristup odražavao je impresionistički interes za moderni život i prolazne trenutke.

Tehnika slikanja na otvorenom, poznata kao "en plein air", bila je još jedna ključna karakteristika impresionizma. Umjesto da rade u studijima, impresionisti su izlazili van kako bi direktno promatrali i slikali pejzaže i prizore iz prirode. Ova praksa omogućila im je da precizno hvataju efekte prirodnog svjetla i atmosfere, što je bilo gotovo nemoguće postići unutar zatvorenih prostora. Slikanje na otvorenom također je potaknulo korištenje prijenosnih slikarskih materijala, kao što su sklopivi štafelaji i cijevi s bojama. Impresionisti su također eksperimentirali s tehnikama kako bi postigli teksturalne efekte. Umjesto glatkih, preciznih poteza kistom karakterističnih za akademsku umjetnost, koristili su kratke, brze poteze kistom, točkice i mrlje boje kako bi stvorili dojmove pokreta i vibracija svjetla. Ovaj pristup naglašavao je subjektivni dojam scene, a ne njenu preciznu reprodukciju.

4. GLAVNI PREDSTAVNICI

4.1. Claude Monet

Claude Monet (1840-1926) često se smatra vođom impresionističkog pokreta. Njegovo djelo "Impresija, izlazak sunca" (1872.) dalo je ime pokretu. Monet je bio fasciniran svjetlošću i njezinim promjenama tijekom dana i godišnjih doba. Njegove serije slika, kao što su "Katedrala u Rouenu" i "Lopoči", prikazuju isti prizor u različitim uvjetima osvjetljenja, naglašavajući prolaznost trenutka. Monetov stil karakteriziraju kratki, brzi potezi kistom i upotreba čistih boja koje stvaraju vibrantne, dinamične prizore. Njegov

rad na otvorenom (en plein air) omogućio mu je da direktno promatra prirodne promjene i prenese ih na platno.



Slika 1. Claude Monet, Impresija, izlazak sunca, 1872., ulje na platnu, 48 x 63 cm, Musee Marmottan, Pariz.

4.2. Pierre-Auguste Renoir

Pierre-Auguste Renoir (1841-1919) poznat je po svojim slikama koje prikazuju društvene scene ispunjene životom i bojama. Renoir je često slikao ljude u opuštenim, neformalnim situacijama, kao što su piknici, plesovi i izleti. Njegova djela odišu toplinom i senzualnošću, s mekim, svjetlucavim potezima kistom koji stvaraju osjećaj pokreta i vitalnosti. Renoir je majstorski koristio svjetlost i sjene kako bi stvorio dubinu i teksturu, a njegova upotreba boje i kompozicije bila je ključna za stvaranje osjećaja intimnosti i neposrednosti u njegovim radovima. Među njegovim najpoznatijim djelima su "Bal du Moulin de la Galette" i "Luncheon of the Boating Party".



Slika 2. Pierre-Auguste Renoir, Ples kod Moulin de la Galette, 1876., ulje na platnu, 131 × 175 cm, Muzej D'Orsay, Pariz.

4.3. Edgar Degas

Edgar Degas (1834-1917) razlikuje se od drugih impresionista svojim fokusom na ljudsku figuru i unutarnje prizore. Degas je poznat po svojim prikazima balerina, konjičkih utrka i prizora iz pariških kazališta i kafića. Njegova djela karakteriziraju inovativne kompozicije, neobični kutevi i osjetljivost na pokret. Degas je često koristio pastelne boje, što je njegovim radovima dalo mekoću i suptilnost. Njegovo djelo "The Ballet Class" prikazuje intimne trenutke iza kulisa, s naglaskom na prirodne poze i pokrete balerina. Degas je bio fasciniran modernim životom i tehničkim eksperimentiranjem, uključujući upotrebu fotografije kao reference.



Slika 3. Edgar Degas, Čaša absinta, 1876., ulje na platnu, 92 × 68 cm, Muzej D'Orsay, Pariz.

4.4. Camille Pissarro

Camille Pissarro (1830-1903) bio je najstariji među impresionistima i često se smatra mentorom mlađih umjetnika. Pissarro je bio središnja figura u organiziranju impresionističkih izložbi i njegov rad ima ključnu ulogu u definiranju pokreta. Njegove slike često prikazuju ruralne pejzaže i prizore iz svakodnevnog života, s naglaskom na prirodne efekte svjetla i atmosfere. Pissarro je koristio kratke poteze kistom i živopisne boje kako bi stvorio dojmove prirodne ljepote i jednostavnosti. Njegova djela, kao što

su "The Boulevard Montmartre at Night" i "The Harvest", prikazuju njegovu vještinu u hvatanju trenutnih dojmova i atmosferičnosti.



Slika 4. Camille Pissarro, Bulevar Montmartre, 1897., ulje na platnu, 173 × 92 cm, Muzej Ermitaž, Petrograd.

4.5. Berthe Morisot

Berthe Morisot (1841-1895) bila je jedna od rijetkih žena u pokretu impresionizma i ključna figura u njegovom razvoju. Njezine slike često prikazuju žene i djecu u intimnim, domaćim okruženjima. Morisot je koristila lagane, prozračne poteze kistom i svijetle boje kako bi stvorila osjećaj lakoće i delikatnosti. Njezino djelo "The Cradle" prikazuje nježnost i emocionalnu dubinu, s fokusom na svjetlost i atmosferu.

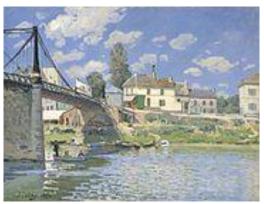


Slika 5. Berthe Morisot, Kolijevka, 1872., ulje na platnu, 56 x 46 cm, Muzej D'Orsay, Pariz.

4.6. Alfred Sisley

Alfred Sisley (1839-1899) bio je poznat po svojim pejzažima koji su odražavali promjene godišnjih doba i atmosferske uvjete. Njegove slike, često prikazujući rijeke,

mostove i ruralne prizore, karakteriziraju nježni potezi kistom i suptilna upotreba boje. Sisley je bio posebno vješt u hvatanju efekata svjetlosti na vodi, kao što se može vidjeti u djelima poput "Flood at Port-Marly".



Slika 6. Alfred Sisley, Most kod Villeneuve-la-Garenne, 1882., ulje na platnu, New York.

4.7. Gustave Caillebotte

Gustave Caillebotte (1848-1894) razlikovao se po svom realističnom stilu i preciznim prikazima urbanih scena. Caillebotte je bio i kolekcionar umjetnosti i podržavatelj impresionista, financijski pomažući mnoge svoje kolege. Njegova djela, kao što su "Paris Street; Rainy Day" i "The Floor Scrapers", prikazuju detaljne prizore modernog života s naglaskom na perspektivu i kompoziciju. Caillebotte je uspio spojiti realizam s impresionističkom osjetljivošću prema svjetlu i boji.



Slika 7. Gustave Caillebotte. Paris Street, Rainy Day (1877), Art Institute of Chicago

4.8. Mary Cassatt

Mary Cassatt (1844-1926) bila je američka slikarica koja je postala ključna figura impresionizma nakon preseljenja u Pariz. Njezina djela često prikazuju intimne prizore

žena i djece, s naglaskom na emocije i odnose. Cassatt je koristila svijetle boje i delikatne poteze kistom kako bi stvorila osjećaj topline i privrženosti. Njezina djela, poput "The Child's Bath" i "Mother and Child", pokazuju njezin talent za hvatanje suptilnih emocionalnih nijansi.



Slika 8. Mary Cassatt, Veslačka skupina, 1894., ulje na platnu, 90 × 118 cm, Nacionalna galerija, Washington.

Impresionisti su se suočavali s brojnim izazovima i kritikama tijekom svoje karijere. Njihova djela su često bila odbacivana od strane službenih umjetničkih institucija, poput Pariškog salona, što je dovelo do organiziranja vlastitih izložbi. Prva impresionistička izložba 1874. godine izazvala je kontroverze, ali je postavila temelje za priznavanje i uspjeh pokreta.

5. TEHNIKE I STILOVI

Jedna od ključnih tehnika impresionizma bila je upotreba kratkih, brzih poteza kistom. Umjetnici su koristili ovu tehniku kako bi uhvatili prolazne efekte svjetlosti i boje. Umjesto preciznih, glatkih poteza karakterističnih za klasično slikarstvo, impresionisti su nanosili boju u malim, odvojenim potezima, stvarajući teksturirane površine koje su iz blizine izgledale apstraktno, ali su se s udaljenosti stapale u skladne cjeline. Impresionisti su također koristili čiste, nemiješane boje. Umjesto miješanja boja na paleti, nanosili su čiste boje izravno na platno, dopuštajući oku promatrača da ih optički miješa. Ova tehnika, poznata kao "divizionizam" ili "pointilizam" u kasnijem razvoju, pridonijela je svjetlini i živosti njihovih slika. Komplementarne boje su često korištene za stvaranje sjena i dubine, umjesto tradicionalnih tamnih tonova.

Još jedna karakteristika impresionizma bila je slikanje na otvorenom, poznato kao "en plein air". Ova tehnika omogućila je umjetnicima da direktno promatraju i hvataju promjene u svjetlosti i atmosferi, što je bilo gotovo nemoguće postići u zatvorenom prostoru. Prijenosni slikarski materijali, kao što su sklopivi štafelaji i cijevi s bojama, omogućili su umjetnicima da slobodno istražuju prirodu i urbane prizore.

Kompozicije u impresionizmu često su bile inspirirane fotografijom i japanskom umjetnošću. Umjetnici su eksperimentirali s neobičnim kutevima, odsječenim prizorima i asimetričnim kompozicijama, što je davalo osjećaj spontanosti i neposrednosti. Ovaj pristup bio je u suprotnosti s formalnim i uravnoteženim kompozicijama akademske umjetnosti.

Impresionizam je također karakteriziran fokusom na svakodnevne prizore. Umjesto povijesnih, religijskih ili mitoloških tema, impresionisti su slikali obične ljude u svakodnevnim situacijama, pejzaže, gradove i prirodne prizore. Njihova djela hvataju trenutke iz života s naglaskom na prolazne efekte svjetlosti i boje, odražavajući dinamičnost modernog života.

6. UTJECAJ IMPRESIONIZMA NA DRUGE UMJETNIČKE POKRETE

Jedan od najizravnijih utjecaja impresionizma vidljiv je u postimpresionizmu. Umjetnici kao što su Vincent van Gogh, Paul Cézanne i Georges Seurat preuzeli su temeljne principe impresionizma, ali su ih dodatno razvili i prilagodili svojim osobnim vizijama. Van Gogh je, primjerice, koristio žive boje i kratke poteze kistom, ali je u svojim djelima dodao emocionalnu dubinu i ekspresivnost. Cézanne je istraživao strukturu i formu, uvodeći geometrijske elemente koji su utjecali na kasniji razvoj kubizma. Seurat je, s druge strane, razvio tehniku pointilizma, preciznije upotrebljavajući točkice boje kako bi stvorio skladne prizore. Impresionizam je također imao značajan utjecaj na fovizam. Fovisti, predvođeni Henri Matisseom, bili su inspirirani impresionističkim naglaskom na boji, ali su otišli korak dalje koristeći jarke, neprirodne boje i pojednostavljene oblike kako bi izrazili emocije i energiju. Ovaj pristup stvorio je slike koje su bile još vibrantnije i dinamičnije, naglašavajući subjektivni dojam umjetnika.

Ekspresionizam, koji se razvio početkom 20. stoljeća, također je crpio inspiraciju iz impresionizma. Iako su ekspresionisti, poput Edvarda Muncha i Wassilyja Kandinskog, često koristili tamnije i dramatičnije palete, njihova djela su odražavala impresionistički interes za subjektivni dojam i emocionalni izraz.

Kubizam, pokret koji su predvodili Pablo Picasso i Georges Braque, bio je djelomično inspiriran Cézanneovim istraživanjima oblika i perspektive. Iako je kubizam radikalno različit od impresionizma u svojoj fragmentaciji i analizi oblika, njegov razvoj duguje puno impresionističkom istraživanju novih načina viđenja i prikazivanja stvarnosti.

Impresionizam je također utjecao na razvoj abstraktne umjetnosti. Umjetnici kao što su Kandinsky i Mondrian, koji su pioniri apstrakcije, koristili su boju i oblik na način koji je bio inspiriran impresionističkim istraživanjem percepcije i dojma.

U glazbi i književnosti, impresionizam je također ostavio trag. Kompozitori kao što su Claude Debussy i Maurice Ravel koristili su muzikalne ekvivalente impresionističkih tehnika, stvarajući zvučne pejzaže koji su odražavali fluidnost i efemernost svjetla. U književnosti, autori su istraživali subjektivne dojmove i trenutne osjećaje, što je bilo u skladu s impresionističkim pristupom.

7. IMPRESIONIZAM U RAZLIČITIM REGIJAMA

Impresionizam, premda rođen u Francuskoj, ubrzo je prešao nacionalne granice i našao odjek u različitim regijama svijeta, prilagođavajući se lokalnim umjetničkim tradicijama i kulturama. Ovaj globalni pokret inspirirao je brojne umjetnike i dao poticaj razvoju jedinstvenih regionalnih varijacija impresionističkog stila. Francuska, kao kolijevka impresionizma, ostala je središte pokreta s umjetnicima kao što su Claude Monet, Pierre-Auguste Renoir i Edgar Degas. Njihovi radovi, fokusirani na svjetlost, boju i svakodnevne prizore, postavili su temelje za daljnji razvoj impresionizma u drugim zemljama.

Sjedinjene Američke Države brzo su prihvatile impresionizam zahvaljujući umjetnicima poput Mary Cassatt i Childe Hassama. Cassatt, koja je živjela i radila u Francuskoj, igrala je ključnu ulogu u povezivanju američkih i francuskih impresionista. Američki impresionisti često su prikazivali pejzaže i urbane scene s naglaskom na prirodnu

svjetlost i atmosferu. "Ten American Painters", grupa koju su osnovali, promovirala je impresionističke tehnike i teme širom SAD-a.

Velika Britanija je također bila pod utjecajem impresionizma, s umjetnicima kao što su James Abbott McNeill Whistler i Walter Sickert. Whistlerov rad, iako nije bio strogo impresionistički, dijelio je slične preokupacije sa svjetlom i atmosferom. Britanski impresionisti često su istraživali urbane prizore Londona, koristeći mekane, suptilne boje i poteze kistom.

Njemačka je vidjela razvoj impresionizma kroz radove umjetnika poput Maxa Liebermanna i Lovisa Corintha. Njemački impresionizam, često povezan s Berlinskom secesijom, uključivao je socijalne teme i pejzaže, zadržavajući pritom karakteristične impresionističke tehnike prikaza svjetlosti i boje.

Skandinavske zemlje, posebno Švedska i Danska, također su imale svoje impresionističke pokrete. Umjetnici kao što su Peder Severin Krøyer iz Danske i Anders Zorn iz Švedske stvarali su djela koja su kombinirala lokalne pejzaže s impresionističkim tehnikama. Njihovi radovi često su prikazivali svjetlost sjevera i specifičnu atmosferu skandinavskih prizora.

Australija je razvila svoj jedinstveni oblik impresionizma poznat kao "Heidelberška škola". Umjetnici kao što su Tom Roberts i Arthur Streeton prikazivali su australijske pejzaže i život s naglaskom na svjetlost i boje koje su karakteristične za australsku prirodu.

Japan, premda ne direktno pod utjecajem impresionizma, imao je značajan utjecaj na impresioniste kroz ukiyo-e drvoreze. Japanski umjetnici, poput Katsushika Hokusaija, inspirirali su europske impresioniste svojim ravnim bojama, neobičnim kadriranjem i naglaskom na prirodne motive.

8. IMPRESIONIZAM U HRVATSKOJ

Impresionizam je u Hrvatskoj, kao i u mnogim drugim zemljama, doživio svoj poseban izraz krajem 19. i početkom 20. stoljeća. Hrvatski impresionizam razvijao se u kontekstu šireg europskog umjetničkog pokreta, ali je istovremeno bio duboko ukorijenjen u lokalnim kulturnim, povijesnim i prirodnim specifičnostima. Jedan od

pionira impresionizma u Hrvatskoj bio je Vlaho Bukovac (1855-1922). Iako je veći dio svoje karijere proveo u Parizu, Bukovac je donio impresionističke ideje u Hrvatsku kroz svoj rad i utjecaj na mlađe umjetnike. Njegova djela, poput "Gundulićev san" i "Dubrovnik", karakteriziraju svijetle boje, dinamični potezi kistom i svjetlosni efekti, koji su postali prepoznatljivi elementi impresionističkog stila.

Još jedan značajan predstavnik hrvatskog impresionizma bio je Oskar Herman (1886-1974), član grupe Medulić. Herman je svojim radovima, poput pejzaža i scena iz svakodnevnog života, dao važan doprinos razvoju impresionizma u Hrvatskoj. Njegova djela odražavala su utjecaje francuskog impresionizma, ali su istovremeno nosila pečat lokalnih motiva i atmosfere.

Emanuel Vidović (1870-1953), iako često svrstavan u simboliste i secesioniste, također je imao djela koja pokazuju impresionističke elemente. Njegove slike dalmatinskih pejzaža i gradova, kao što su Split i Trogir, često su prikazivale promjene svjetlosti i atmosfere, što je ključni aspekt impresionističke tehnike.

Grupa hrvatskih umjetnika okupljenih oko Medulića i kasnije Zagrebačke škole slikarstva također je igrala važnu ulogu u širenju impresionističkih ideja. Umjetnici kao što su Ljubo Babić, Marino Tartaglia i Vladimir Becić eksperimentirali su s impresionističkim tehnikama, unoseći ih u svoje prikaze hrvatskog krajolika i svakodnevnog života. Hrvatski impresionizam nije bio samo umjetnički, već i kulturni pokret koji je odražavao šire društvene promjene i modernizaciju društva. Kroz impresionizam, hrvatski umjetnici su se povezivali s europskim umjetničkim strujama, ali su također istraživali vlastiti identitet i kulturnu baštinu. Izložbe, umjetničke kolonije i časopisi igrali su ključnu ulogu u promoviranju impresionizma i njegovanju novih umjetničkih talenata.

Impresionizam u Hrvatskoj tako predstavlja važan dio nacionalne umjetničke baštine, spajajući lokalne motive i europske inovacije u jedinstveni vizualni jezik koji je obogatio kulturni pejzaž zemlje.



Slika 9. Vlaho Bukovac, Une fleur, 1887., ulje na platnu, 127 × 97 cm, privatno vlasništvo.

9. ZAKLJUČAK

Impresionizam je revolucionarni umjetnički pokret koji je trajno promijenio način na koji promatramo i prikazujemo svijet. Rođen u Francuskoj krajem 19. stoljeća, impresionizam se brzo proširio širom svijeta, utječući na brojne umjetničke pokrete i stilove. Njegovi pioniri, poput Claudea Moneta, Pierra-Augustea Renoira i Edgara Degasa, usredotočili su se na hvatanje prolaznih trenutaka, svjetlosti i atmosfere kroz inovativne tehnike i smjele poteze kistom.

Impresionizam je također potaknuo razvoj postimpresionizma, fovizma, ekspresionizma i drugih modernih umjetničkih pravaca, svaki dodajući nove dimenzije i perspektive na osnovna načela impresionizma. U Hrvatskoj je impresionizam pronašao svoj jedinstveni izraz kroz radove umjetnika poput Vlahe Bukovca i Emanuela Vidovića, koji su spojili europske utjecaje s lokalnim motivima.

Ovaj pokret nije samo obogatio umjetničku tehniku i estetiku već je i promovirao ideju slobode izraza i subjektivnosti u umjetnosti. Impresionizam ostaje važan podsjetnik na snagu inovacije i kreativnosti, inspirirajući umjetnike i ljubitelje umjetnosti do danas.

10. LITERATURA

https://enciklopedija.hr/clanak/impresionizam

https://www.lektire.hr/impresionizam/

In the history of art series, edited by H.W. Janson, Impressionism and Post-Impressionism 1874-1904, Linda Nochlin

Modern Art, volume 1, 1870.- 1944. Impressionism to Surrealism

Modern Art, Richard R Brettell, 1851.- 1929. (Oxford-History of Art)

Modern European art, Alan Bowness

Post-Impressionism, Bernard Denvir

knjiga Postimpresionizam

Slika1.

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/5c/Claude_Monet%2C_Impression%2C_soleil_levant%2C_1872.jpg

Slika 2.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Impresionizam#/media/Datoteka:Pierre-Auguste Renoir, Le Moulin de la Galette.jpg

Slika 3.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Impresionizam#/media/Datoteka:%22L'Absinthe%22, par Edgar Degas (1876).jpg

Slika 4.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Impresionizam#/media/Datoteka:Camille Pissarro Boulevard Montmartre - Eremitage.jpg

Slika 5.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Impresionizam#/media/Datoteka:Berthe Morisot, Le ber ceau (The Cradle), 1872.jpg

Slika 6.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Alfred Sisley#/media/Datoteka:Alfred Sisley 008.jpg

Slika 7.

https://en.wikipedia.org/wiki/Gustave Caillebotte#/media/File:Gustave Caillebotte Jeune homme %C3%A0 sa fen%C3%AAtre (B 32).jpg

Slika 8.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Mary Cassatt#/media/Datoteka:Mary Cassatt 002.jpg Slika 9.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Impresionizam#/media/Datoteka:Vlaho_Bukovac,_1887_-Reclining_nude.jpg